

ชื่อผลงานวิจัย	ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางธัญรัตน์ ญวงษ์ศรี
ตำแหน่ง	หัวหน้าฝ่ายปกครอง
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาการจัดการทั่วไป (แขนงบัญชี)
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา โทร. 073-212338
ปีที่ทำการวิจัยเสร็จ	2565
ประเภทงานวิจัย	สถาบัน

บทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุการมาเรียนสายของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1.ศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักเรียน นักศึกษามาสายเป็นประจำ 2.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากสถิติการมาสายหลังเวลา 07.50 น. ของส่วนงานฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา เดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ 2565 โดยพิจารณาจำนวนครั้งที่มาสาย โดยเฉลี่ยอย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์ โดยนักเรียน นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยถือว่าเป็นกลุ่มที่มีปัญหาเรื่องการมาสาย โดยแบ่งเป็นระดับ ปวช.18 คน , ปวส.21 คน รวมทั้งหมด 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียน นักศึกษา มาเรียนสาย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1.ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล สิ่งส่งผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษา คือ เรื่องที่นักเรียน นักศึกษา ตื่นสาย 2.ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม สิ่งส่งผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษา คือ เรื่องการเดินทางของนักเรียน นักศึกษา 3.ปัจจัยด้านครอบครัว การที่ช่วยงานบ้านของครอบครัวทางวิทยาลัยฯ ต้องให้การดูแลช่วยเหลือสำหรับนักเรียน นักศึกษากลุ่มนี้ต่อไป 4.ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา (บทที่ 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเราที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพจะเห็นว่าการศึกษามีความหมายคือการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ความประพฤตินิสัยค่านิยม และคุณธรรมซึ่งทั้งสองมิติแห่งความนี้แยกกันไม่ได้ ตรงกันข้ามจะต้องควบคู่กันไป เพราะเมื่อบุคคลหนึ่งมีความรู้ แต่มีความประพฤตินิสัยค่านิยมและคุณธรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม การศึกษานั้นเป็นเรื่อง

ของทุกคนและไม่ใช่ในเวลาใดเวลาหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของทุกคน การศึกษานับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการดำเนินชีวิตของทุกคนการศึกษา ความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคมจะเห็นได้ว่าการศึกษาปัจจัยที่จะช่วยแก้ปัญหาทุก ๆ อย่าง รวดเร็ว และ ส่งผลกระทบต่อวิถีดำรงชีวิต ต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน การศึกษาต้องมีบทบาทและจำเป็นมากขึ้นด้วยการศึกษาที่จะช่วยให้ทุกคนมีชีวิต ที่ดีมีความสุข

วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา ดังปรัชญาของวิทยาลัยฯ “พฤติดี มีวินัย ทักษะเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม”

ประพฤติดี หมายความว่า เป็นผู้ที่มีความประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบ วินัยอันพึงประสงค์ของสังคมเป็นผู้ที่มีมารยาทดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัยในตนเอง มีความซื่อสัตย์ สุจริต และอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดี อยู่ในกรอบที่ดีของสังคม

มีวินัย หมายความว่า เป็นผู้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ดีงามประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบของวิทยาลัยและสังคมอย่างถูกต้อง มีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เคารพระบอบประชาธิปไตยและเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ทักษะเยี่ยม หมายความว่า เป็นผู้ที่มีความชำนาญที่เกิดจากการฝึกฝนตนเองในเรื่องของทักษะการอาชีพ การทำงานร่วมกับผู้อื่นและการจัดการ สามารถปฏิบัติงานได้ด้วย ความรวดเร็วและถูกต้อง มีการใช้ทักษะเทคโนโลยี มีความรู้ความชำนาญในด้านวิชาชีพ ปฏิบัติงานได้จริงตลอดจนสามารถนำอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดี สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เปี่ยมคุณธรรม หมายความว่า เป็นผู้ที่มีศรัทธาในศาสนา ยึดมั่นในหลักธรรม มีค่านิยม ที่ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคมและรู้จักรักษามลประโยชน์ส่วนรวม มีความประพฤติดี ซื่อสัตย์ สุจริต อุดมทุน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และสามารถดำรงชีวิตที่มีคุณค่าต่อตนเองและผู้อื่น

แต่มักมีนักเรียน นักศึกษา บางส่วนที่มีพฤติกรรมมาเรียนสายเป็นประจำ เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา เช่น เรียนไม่ทันเพื่อน มีเวลาเรียนไม่พอ เพราะครูผู้สอนประจำวิชา เช็คเวลาเรียน ส่งผลให้นักเรียน นักศึกษา ไม่มีสิทธิ์สอบปลายภาค และมีแนวโน้มไม่สำเร็จการศึกษาตามที่กำหนด

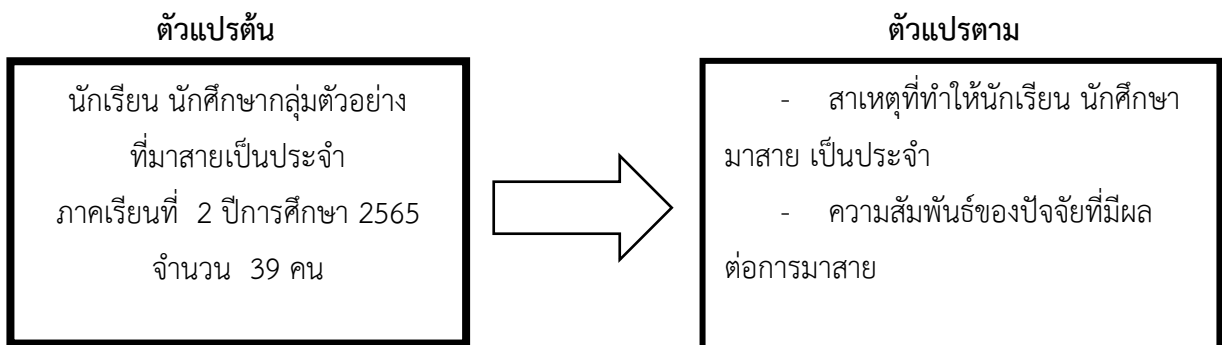
จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาสาเหตุการมาสายของนักเรียน นักศึกษาและศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายในแต่ละด้าน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณา จากสถิติการมาสายหลังเวลา 07.50 น. ส่วนงานกิจการนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2565 - กุมภาพันธ์ 2566 โดยพิจารณาจากจำนวนครั้งที่มาสาย โดยเฉลี่ยอย่างน้อย 1 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยนักเรียน นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างนี้ผู้วิจัยถือว่าเป็นกลุ่มที่มีปัญหาเรื่องมาสาย โดยแบ่งเป็น นักเรียนระดับ ปวช. จำนวน 18 คน และ ปวส. จำนวน 21 คน รวมทั้งหมด 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสาย และผลที่ได้จากการ

วิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน และแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมมารยาทของนักเรียน นักศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสาเหตุที่มีผลต่อการมารยาทของนักเรียน นักศึกษา
2. ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมารยาท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการมารยาทมีความสัมพันธ์กัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนและได้ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชาชะลา

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสมัครเข้าเรียนและได้ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชาชะลา

การมาสายเป็นประจำ หมายถึง การที่นักเรียน นักศึกษา แสกนลายนิ้วมือเมื่อมาเรียน หลังเวลา 07.50 น. ตามระบบงานปกครอง-รูดบัตร (GOVERNMENT MANUAL) มีความถี่เฉลี่ย สัปดาห์ละ 2 ครั้งเป็นต้นไป

ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล คือ ปัจจัยของพฤติกรรมที่ทำให้มาเรียนสาย เช่น ติดสื่อออนไลน์ ติดเกม ทำการบ้าน นอนดึก ทำงานกลางคืน ตื่นสาย เป็นต้น

ปัจจัยด้านครอบครัว คือ ปัจจัยที่ทำให้มาเรียนสาย เช่น ช่วยเหลืองานบ้านก่อนมาวิทยาลัยฯ มีภาระต้องส่งพี่หรือน้อง ไปโรงเรียน หรือผู้ปกครองมาส่งช้า

ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ ปัจจัยที่ทำให้มาเรียนสาย เช่น กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ การไม่จูงใจผู้เรียน ไม่เอาใจใส่นักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

ปัจจัยด้านสังคม และสภาวะแวดล้อม คือปัจจัยที่ทำให้มาเรียนสาย เช่น กลุ่มเพื่อนสนิท มีพฤติกรรมเข้าเรียนสายสภาพการจราจรติดขัด มีงานมหรสพ และเทศกาลต่าง ๆ และสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย เป็นต้น

แนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์

พฤติกรรม หมายถึงการกระทำหรือการแสดงออกของสิ่งมีชีวิตทั้งที่ปรากฏออกมาให้เห็นหรือสัมผัสได้ และไม่สามารถเห็นหรือสัมผัสได้ เป็นสิ่งที่มีชีวิตกระทำหรือปฏิบัติต่างๆแสดงออก ซึ่งแสดงออกทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้พฤติกรรมสามารถสังเกตได้และสังเกตไม่ได้หรือสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

องค์ประกอบของพฤติกรรมตามทฤษฎีของ Bloom ประกอบด้วย 3 ส่วนด้วยกันคือ

ด้านความรู้หรือพุทธิปัญญา เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ ความคิด

ด้านความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติพิสัย บ่งชี้ถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นนามธรรมเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล มีรายส่วประกอบย่อย ๆ อีก 3 ประการคือ ทศนคติ/ เจตคติ ค่านิยม และความเชื่อ

ด้านการปฏิบัติหรือทักษะพิสัย คือ พฤติกรรมที่แสดงออกทางร่างกาย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์

พัฒนา สัจจางค์ แบ่งองค์ประกอบที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนเป็น 10 ประการ คือ กลุ่มสังคม บุคคลที่เป็นแบบอย่าง สถานภาพ ความเจริญด้านเทคนิค กฎหมาย ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพแวดล้อม ทศนคติ การเรียนรู้ในทางจิตวิทยาสมัยใหม่

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการและพฤติกรรมของมนุษย์

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัยหลัก ๆ คือ ด้านปัจจัยด้านพันธุกรรม และด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจาก ทั้ง 2 ปัจจัยนี้ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ คือ ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งลักษณะนิสัยนั้นประกอบด้วยความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติและบุคลิกภาพ ส่วนกระบวนการทางสังคมที่ไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของมนุษย์ คือสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมและความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้น สถานการณ์ จึงถือได้ว่าปัจจัยทั้งหมดนี้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์

การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ถาวร หรือเปลี่ยนแปลง ศักยภาพในการเกิดพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร อันเป็นผลจากประสบการณ์ไม่ได้มาจากวุฒิภาวะหรือสัญชาตญาณ

องค์ประกอบการเรียนรู้

ตามความหมายดังกล่าวการเรียนรู้มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง 5 ประการคือ

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้เริ่มต้นด้วยการตั้งใจ และการตั้งเป้าหมายของผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อเกิดพฤติกรรมที่สามารถตอบสนองตามเป้าหมายก็จะเกิดการสะสมสิ่งที่เรียนรู้นั้นแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ต่อไป และเมื่อได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็ยังคงทนและเกิดบ่อยขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปของพฤติกรรมภายนอกที่สังเกตได้

3. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้หมายถึงเปลี่ยนแปลงทางบวกแต่อย่างใดแต่หมายถึง

ทางลบด้วย

4. การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ถาวรหรือค่อนข้างถาวรสามารถทำซ้ำ ๆ ได้ไม่ใช่เกิดเพียงชั่วขณะซึ่งไม่ถือเป็นการเรียนรู้

5. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือศักยภาพของพฤติกรรมจะถือว่าเป็นการเรียนรู้ เมื่อเป็นผลจากพฤติกรรมเท่านั้นไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงจากสาเหตุอื่น

ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม ประกอบด้วย

1. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข หลักการคือทำให้เงื่อนไขบางอย่างกับสิ่งเร้าสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ ที่เน้นการกระทำของผู้รับการทดลองหรือผู้เรียนรู้นั้นมากกว่า และผลที่ตามมาจะเรียกว่าการเสริมแรง ตัวเสริมแรงนี้มีทั้งตัวเสริมแรงทางบวกและทางลบ

3. ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยง เป็นการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งสรุปกฎการเรียนรู้ไว้ 3 ประการ คือกฎความพร้อม กฎการฝึกหัด และกฎความพอใจ ซึ่งทั้ง 3 กฎนี้จะส่งผลต่อการทำให้พันธะหรือสิ่งเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมีความเข้มแข็งมั่นคงขึ้นหรืออ่อนกำลังลง

4. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่เน้นองค์ประกอบด้านการสร้างความคิดมากกว่าด้านพฤติกรรม

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาสังคม กลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นอยู่กับผลของการร่วมกันระหว่างกระบวนการทางปัญญาของบุคคลและสิ่งแวดล้อม ยกตัวอย่างเช่น

6. ทฤษฎีปัญญาสังคม ของ Bandura ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญอยู่ 3 ประการคือ ประเด็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ในสภาพธรรมชาติ ประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมและประเด็นเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้กับผลงาน

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้นั้นมี 3 ประการด้วยกัน คือ แม่แบบในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ ผลกรรมจากพฤติกรรมของแม่แบบ และกระบวนการทางปัญญาของผู้เรียนซึ่งหากจะมองถึงความสัมพันธ์

ระหว่างกระบวนการทางปัญญาและผลการกระทำที่แม่แบบได้รับ จะเรียกว่า กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ในทฤษฎีของ Blandura มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ผู้เรียนเกิดความสนใจ เอาใจใส่
2. การจดจำ
3. กระบวนการปฏิบัติตามแม่แบบ
4. กระบวนการตั้งใจ

ปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

1. พันธุกรรม คือ ลักษณะต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลาน โดยผ่านทางยีน
2. สิ่งแวดล้อม คือ ผลรวมของการกระตุ้นต่างๆที่บุคคลได้รับตั้งแต่เริ่มการมีชีวิตจนกระทั่งตายและมีอิทธิพลทำให้บุคคลแตกต่างกัน สภาพแวดล้อมมีอยู่ดังนี้
 - 2.1 สภาพแวดล้อมก่อนเกิด คือ สภาพภายในมดลูกเป็นสภาพที่ดีสำหรับการพัฒนาการของทารก
 - 2.2 สภาพแวดล้อมขณะเกิด คือ ขณะเกิดต้องมีความปลอดภัย
 - 2.3 สภาพแวดล้อมหลังเกิด มีอิทธิพลและสำคัญมากต่อชีวิตของบุคคล ดังรายละเอียดดังนี้
 - ความแตกต่างทางสังคม คนที่มาจากสังคมที่แตกต่างกันย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน
 - ครอบครัว คนจะมีพฤติกรรมอย่างไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับครอบครัวและสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว
 - ความแตกต่างทางเพศ ความแตกต่างในเรื่องต่างๆทางเพศชายและหญิง การกำหนดบทบาททางสังคม วัฒนธรรม รวมถึงยังส่งผลไปยัง อารมณ์ และระเบียบวินัย อีกด้วย
 - ความแตกต่างทางด้านอายุ หรือวัยของคนเรามีส่วนเกี่ยวข้องและทำให้เกิดความแตกต่างในด้านประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ความสนใจ ความรอบรู้ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิด บุคลิกภาพและวุฒิภาวะด้านต่างๆ
 - ความแตกต่างด้านสติปัญญา คือความสามารถทางด้านระดับไอคิว คนเราแต่ละคนย่อมมีความสามารถในการทำสิ่งต่างๆแตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior Theory) พฤติกรรมเป็นกิจกรรมต่างๆ ซึ่งบุคคลแสดงออกโดยผู้อื่นอาจเห็นได้ เช่น การยิ้ม การเดิน หรือผู้อื่นอาจเห็นได้ยากต้องใช้เครื่องมือช่วย เช่น การเต้นของหัวใจ พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกมานั้น มีผลมาจากการเลือกปฏิบัติ ทบสนองที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดตามสถานการณ์นั้น ๆ พฤติกรรมหรือการกระทำใด ๆ จะมีพื้นฐานมาจากความรู้ และทัศนคติที่คอยผลักดันให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งแต่ละคนจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป เนื่องจากได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆไม่เท่ากัน มีการตีความสารที่รับมาไปคนละทิศคนละทางทำให้เกิดการเรียนรู้ และการสั่งสมประสบการณ์ในเรื่องความรู้ ที่ไม่เท่ากัน นักจิตวิทยามักสนใจศึกษาเกี่ยวกับความรู้สึภายในจิตใจของมนุษย์ เช่น ทัศนคตินำไปสู่พฤติกรรมของมนุษย์อย่างไร ซึ่งเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ภายในจิตใจของมนุษย์แล้ว สิ่งที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกต่อผู้อื่น (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534) 9 องค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้ 1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือ

วัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเรามีพฤติกรรมเกิดขึ้นก็เพราะต้องการตอบสนองความต้องการของตนเอง หรือต้องการทำตามวัตถุประสงค์ที่ตนได้ตั้งไว้ คนเรายังมีความต้องการหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะเลือกสนองตอบความต้องการที่รีบด่วนก่อนต้องการอื่นๆ 2.ความพร้อม (Readiness) ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จำเป็นในการประกอบ พฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราจะมีความพร้อมในแต่ละด้านที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น พฤติกรรมของทุกคนจึงไม่จำเป็นต้องเหมือนกันและไม่สามารถจะประกอบพฤติกรรมได้ทุกรูปแบบ 3.สถานการณ์ (Situation) คนเรายังจะประกอบพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ เมื่อมีโอกาหรือสถานการณ์นั้น ๆ เหมาะสมสำหรับการประกอบพฤติกรรม 4. การแปลความหมาย (Interpretation) แม้จะมีโอกาสในการประกอบพฤติกรรมแล้ว คนเราก็มักจะประเมินสถานการณ์หรือคิดพิจารณาก่อนที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆลงไป เพื่อให้พฤติกรรมนั้นมีความเสี่ยงน้อยที่สุด และสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้มากที่สุด 5. การตอบสนอง (Respond) หลังจากได้แปลความหมาย หรือได้ประเมินสถานการณ์แล้ว พฤติกรรมก็จะถูกกระทำ ตามวิธีการที่เลือกในขั้นตอนของการแปลความหมาย 6. ผลที่ได้รับ (Consequence) เมื่อประกอบพฤติกรรมไปแล้วผลที่ได้จากการกระทำนั้นๆอาจจะตรงกับความต้องการ หรือไม่ตรงกับความต้องการที่ตนเองได้คาดหวังไว้ 7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to threat) เมื่อคนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ก็จะประสบกับความผิดหวัง ซึ่งเมื่อเกิดความผิดหวังแล้วคน ๆ นั้นก็อาจจะกลับไปแปลความหมายใหม่ เพื่อที่จะหาวิธีที่สนองความต้องการของตนเองใหม่ จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน ได้แก่ เป้าหมาย ความพร้อมสถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลลัพธ์ที่ตามมา และปฏิกริยาต่อความผิดหวัง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นทั้งสิ้น นับว่าเป็นเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง 3. พิจารณาจากภาวะทางจิตของบุคคล พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึกและพฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเรียกอีกอย่างว่า พฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ 4. พิจารณาจากแหล่งพฤติกรรมการแสดงออกของอินทรีย์ พฤติกรรมทางกายภาพ (Physiological Activities) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยแขนหรือขา การปรับเปลี่ยนอริยาบถของร่างกาย การพยักหน้า การโคลงตัว เป็นต้น และพฤติกรรมทางจิตใจ (Psychological Activities) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับความคิด ความเข้าใจ หรือเกิดอารมณ์ เป็นต้น 5. พิจารณาจากการทำงานของระบบประสาท พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุม และการสั่งการด้วยสมอง จึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามต้องการ และพฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นพฤติกรรมการทำงานของระบบร่างกายที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น กิริยา สะท้อน สัญชาตญาณ และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน เป็นต้น จากแนวคิดข้างต้นชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ พฤติกรรมที่เกิดจากภาวะทางกาย และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสภาวะทางจิตใจ ซึ่งมีทั้งประเภทที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว แบ่งออกเป็นที่ควบคุมได้และแบบที่ไม่สามารถควบคุมได้ สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิปโท ดร.พิศุทธิ์ บัวเปรม (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ก่อสร้างวิจัยฉบับนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ก่อสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมการเข้าเรียนให้ตรงเวลาของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก่อก่อสร้างที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 พฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของการมาเรียนสายของนักศึกษา ส่วนใหญ่สาเหตุของการมาเรียนสายของนักศึกษาที่สำคัญ คือ ตื่นนอนสายกับรอรับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 23.33 เท่ากัน รองลงมา ช่วยผู้ปกครองทำงานกับไม่อยากมาเรียนคิดเป็นร้อยละ 16.67 เท่ากัน ส่วนทำงานกลางคืนและรถเสีย มีเพียงร้อยละ 13.33 และ 6.67 ตามลำดับ

นายมณฑิยา ซาลี (2556 : บทคัดย่อ) ศึกษาตัวประกอบที่สัมพันธ์กับแนวโน้มในการมาเรียนสายของนักศึกษาในระดับชั้น ปวช.2 แผนกวิชาแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีสะเกษบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2556 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับชั้นปวช.2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีสะเกษบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามจำนวน 7 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างที่มาเรียนสายซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สาเหตุการมาเรียนสายเป็นเพศชายทั้งหมด โดยแยกช่วงอายุของนักศึกษาช่วงอายุต่ำกว่า 16-18 ปี และปัญหาที่เป็นสาเหตุของการมาเรียนสายของนักศึกษามี 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการเรียนการสอน และปัญหาด้านสังคม และสภาวะแวดล้อม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษา ประจำแผนกวิชาช่างยนต์ พบว่าสาเหตุที่นักศึกษามาเรียนสาย คือ มีปัญหาในการเดินทางมาเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ และครูใช้อำนาจบังคับมากเกินไป อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ การคบเพื่อนไม่ดี ครูไม่ยุติธรรมต่อการประเมินผล ครูไม่เอาใจใส่และจูงใจนักศึกษา และผู้ปกครองขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยตามลำดับ

นายเอกชัย ใจเมคา (2558:บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลการมาสายของนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักศึกษามาเรียนสาย แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ปัจจัยด้านสังคม และสภาวะแวดล้อมสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือ เรื่อง การเดินทางของนักศึกษา ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษา คือ เรื่อง การที่นักศึกษาตื่นสาย ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษา คือ เรื่องอาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ และปัจจัยด้านครอบครัว สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือเรื่อง นักศึกษามีปัญหาด้านการเงิน

ศษภัคกุลกรวิวุฒิ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมาเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5B โดยจุดมุ่งหมายของการศึกษาคั้งนี้คือเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการบริหารเวลาและมาเรียนให้ ทันทเวลา ในคาบเรียนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5B ในปี การศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบบันทึกการรายงานตัวประจำวันของนักเรียนที่มีสถิติการมาสายบ่อยๆ โดยเก็บเป็นสถิติในแต่ละวันและสรุปเป็นรายเดือนตามเอกสารของทางโรงเรียนผลการศึกษาพบว่าหลังมี การปรับพฤติกรรมตามเงื่อนไขเช่นการพูดคุยและรายงานตัวในตอนเช้ากับครูประจำชั้นเป็นประจำ การตอบคำถามบางครั้งตาม

ความเหมาะสมซึ่งเป็นคำถามสั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการด้านการมาเรียนและมีความรับผิดชอบในการมาเรียนดีขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา จำนวน 636 คน โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมมาสายเป็นประจำ นักเรียนระดับ ปวช. 1-3 จำนวน 18 คน และปวส. จำนวน 21 คน รวมทั้งหมด 39 คน

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

• แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลโดยผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้อ่านคำถามแล้วเขียนตอบโดยมีรูปแบบเป็นลักษณะของแบบสอบถามแบบปลายปิดโดยประเมินค่าความคิดเห็นของระดับปัญหา 5 ระดับตามวิธีการวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สาเหตุ และความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายในการมาเรียนสายของนักศึกษา

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ศึกษาเอกสารวิชาการและวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์และพฤติกรรมมนุษย์ เพื่อเป็นแนวทางการในสร้างเครื่องมือ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ประกอบด้วย

1. นางกมลภรณ์ กิจไพบูลทวี รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

2. นางณัฐชานันท์ น้อยทรงศ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

3. นางสาววันเพ็ญ สถาวรกวิน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective

Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากการนำไปทดลองใช้ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.91

6. ปรับปรุงเครื่องมือ และนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

เกณฑ์การแปรผล

การแปรผลค่าคะแนนและค่าเฉลี่ย ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ดังนี้

เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนคือ 5 ระดับ ของ Likert's five rating scale (อ้างในปรารถ หลงสมบุญ, 2552 : 67) โดยกำหนดช่วงคะแนนของแต่ละระดับตรงกับความเป็นจริงให้มีความหมายดังนี้

ระดับตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน
ระดับตรงกับความเป็นจริงน้อย	กำหนดคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับตรงกับความเป็นจริงปานกลาง	กำหนดคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับตรงกับความเป็นจริงมาก	กำหนดคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด	กำหนดคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์กำหนดค่าเฉลี่ย คือ มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ พิจารณาตามเกณฑ์ ตามแนวความคิด ของ BEST (อ้างใน ปรารภ หลงสมบูรณ์, 2552 : 69-70) มีเกณฑ์การแปรผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลว่า ระดับตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แปลว่า ระดับตรงกับความเป็นจริงน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แปลว่า ระดับตรงกับความเป็นจริงปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลว่า ระดับตรงกับความเป็นจริงมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 แปลว่า ระดับตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 4)

ตารางจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มประชากร

ประชากร	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ	18	46.15
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	21	53.85
รวม	39	100

จากตาราง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษา นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 53.85

ตาราง แสดง ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ผลของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปรความหมาย
ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล	2.58	1.36	ปานกลาง
ปัจจัยด้านสังคม และสภาวะแวดล้อม	2.56	1.02	ปานกลาง
ปัจจัยด้านครอบครัว	2.35	0.63	น้อย
ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน	1.28	0.57	น้อยที่สุด
รวม	2.19	0.89	น้อย

จากตาราง สามารถสรุปได้ว่า ผลของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผดุงประชายะลา ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับน้อย คือ ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยพฤติกรรมส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ ($\bar{X} = 2.58$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสังคม และสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ($\bar{X} = 2.56$) ปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย คือ ($\bar{X} = 2.35$) และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ($\bar{X} = 1.28$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ผลของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมผลของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักศึกษา โดยประเด็นที่ส่งผลให้นักศึกษา มาสายมากที่สุด คือปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.58$ S.D = 1.36) รองลงมาได้แก่ปัจจัยด้านสังคม และสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.56$ S.D = 1.02) ปัจจัยด้านครอบครัว ($\bar{X} = 2.35$ SD = 0.63) และปัจจัยด้าน อาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 1.28$ S.D = 0.57) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อ นักเรียน นักศึกษาคือ เรื่องการนอนดึก ตื่นสาย เล่นโทรศัพท์ ติดเกม ไม่เตรียมตัวให้พร้อมในการมาเรียน รองลงมาเกิด จากตัวตนเองไม่จัดตารางเรียน เตรียมชุดนักเรียน นักศึกษา ให้พร้อม ทำให้นักเรียน นักศึกษามาเรียนสาย

ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษาคือเรื่อง การเดินทางของ นักเรียน นักศึกษา สภาพการจราจรติดขัด , บ้านไกล , ฝนตกหนัก ส่งผลให้นักเรียน นักศึกษา มาสาย

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อ นักเรียน นักศึกษาคือเรื่อง อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรม การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ รองลงมาคือเรื่อง ขาดการใช้แรงจูงใจในการเรียน อาจารย์เข้มงวดมากเกินไปทำ ให้นักเรียน นักศึกษาไม่อยากเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อ นักศึกษาคือเรื่อง นักศึกษามีปัญหาด้านการเงินและช่วยงาน บ้านก่อน มาวิทยาลัย รองลงมาคือเรื่อง ปัญหาในการเดินทางมาเรียน ผู้ปกครองไม่ได้เอาใจใส่ต่อการมาเรียน ของ นักเรียน นักศึกษา และมีภาระส่งน้อง/พี่ไปสถานศึกษาอื่น

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ต่อไปนี้

สรุปผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา สรุปผลได้ดังนี้

ผลของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมผลของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักศึกษา โดยประเด็นที่ส่งผลให้นักเรียน

นักศึกษามาสายมากที่สุด คือปัจจัย ด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล รองลงมาได้แก่ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือ เรื่อง การที่นักเรียน นักศึกษาตื่นสาย รองลงมา คือเรื่อง การใช้สื่อออนไลน์ การเที่ยวกลางคืน ใช้เวลาในการทำธุระส่วนตัวนาน ต้องแวะไปรับเพื่อนก่อนมา วิทยาลัย นักเรียน นักศึกษาติดเกม และรอเพื่อนเพื่อเข้ามาวิทยาลัยฯ

ปัจจัยด้านสังคม และสภาวะแวดล้อม สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือ เรื่อง การเดินทางของนักเรียน นักศึกษา สภาพการจราจรติดขัด บ้านอยู่ห่างไกลจากวิทยาลัย สภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย เช่นฝนตกหนัก และสาเหตุสุดท้ายคือมีงานมหรสพในเทศกาลต่างๆ ส่งผลให้ นักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนสาย

ปัจจัยด้านครอบครัว สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือเรื่อง นักเรียน นักศึกษามีปัญหาด้านการเงิน และช่วยงาน บ้านก่อนมาวิทยาลัยฯ รองลงมาคือเรื่อง ปัญหาในการเดินทางมาเรียน ผู้ปกครองไม่ได้เอาใจใส่ต่อการมาเรียนของนักเรียน นักศึกษา และมีภาระส่งน้อง/พี่ไปสถานศึกษาอื่น

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือเรื่อง อาจารย์ผู้สอนจกกิจกรรมการเรียน การสอนไม่น่าสนใจ รองลงมาคือเรื่อง ขาดการใช้แรงจูงใจในการเรียน อาจารย์เข้มงวดมากเกินไปทำให้นักเรียน นักศึกษา ไม่อยากเรียน

อภิปรายผล

จากการพิจารณาสรุปผลการศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา โดยมีปัญหาที่เป็นสาเหตุ ของการมาเรียนสายของนักศึกษามี 4 ด้านคือ ปัญหาด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ด้านครอบครัว ด้านอาจารย์ผู้สอน และการสอนและปัญหาด้านสังคมและสภาพแวดล้อม อภิปรายผลดังนี้

ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาคือเรื่อง การที่นักศึกษาตื่นสาย รองลงมา คือเรื่อง การใช้สื่อออนไลน์ การเที่ยวกลางคืน ใช้เวลาในการทำธุระส่วนตัวนาน ต้องแวะไปรับเพื่อนก่อนมา วิทยาลัย นักเรียน นักศึกษาติดเกม และรอเพื่อนเพื่อเข้ามาวิทยาลัยพร้อมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย จรัสศรี (2555) ที่พบว่าสาเหตุสำคัญของการมาเรียนสายคือ การที่รอเพื่อนมารับมาเรียนทำให้มาเรียนสาย และไม่สามารถมาเรียน ทันในคาบที่ 1 ได้

ปัจจัยด้านสังคม และสภาวะแวดล้อม สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษาคือเรื่อง การเดินทางของนักเรียนนักศึกษา สภาพการจราจรติดขัด ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย จรัสศรี (2555) ที่พบว่าสาเหตุสำคัญของการมาเรียนสายคือ นอนตื่นสาย รองลงมา ขี้เกียจเข้าแถว

ปัจจัยด้านครอบครัว สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษา คือเรื่องนักเรียน นักศึกษามีปัญหาด้านการเงิน และช่วยงาน บ้านก่อนมาโรงเรียน รองลงมาคือเรื่อง ปัญหาในการเดินทางมาเรียน ผู้ปกครองไม่ได้เอาใจใส่ต่อการมาเรียนของนักเรียน นักศึกษา และมีภาระส่งน้องพี่ไปโรงเรียน สอดคล้องกับ ชาญชัย จรัสศรี (2555) ที่พบว่าสาเหตุที่ทำให้มาเรียนสายการคือนักเรียน นักศึกษา บางคนมีความขยัน และช่วยเหลือผู้ปกครอง และมีนักเรียน นักศึกษา บางคน ต้องออกไปหาเงิน มาเพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียน วิทยาลัยควรให้ความเห็นใจและช่วยเหลือส่งเสริมสำหรับนักเรียน นักศึกษา กลุ่มดังกล่าวด้วย

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษาคือเรื่อง อาจารย์ผู้สอนจกกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ รองลงมาคือเรื่อง ขาดการใช้แรงจูงใจในการเรียน อาจารย์ใช้อำนาจบังคับมากเกินไปทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่อยากเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย จรัสศรี (2555) ที่พบว่าสาเหตุของการมาเรียนสายคือ กิจกรรม ในช่วงเช้าอาจไม่จูงใจให้นักเรียน นักศึกษา ทำให้ไม่อยากมาเข้าแถวในช่วงเช้า

ปัญหาของการมาสายของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยฯ เป็นปัญหาของตัวนักเรียนเอง แต่เราจำเป็นต้องทำการแก้ไขปัญหานี้ เพราะถ้าเป็นอย่างนี้ อาจทำให้มีผลเสียต่อการเรียน ดังนั้น การมาสายเป็นเรื่องที่เราต้องแก้ไขและพัฒนาตนเองและทำตามกฎระเบียบของวิทยาลัยฯ เพื่อผลต่อความประพฤติที่มีผลต่อวิทยาลัย และตัวของนักเรียน นักศึกษาเองอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. มีบทลงโทษสำหรับนักเรียน นักศึกษา ที่มาสาย
2. ตัดคะแนนความประพฤติตามระเบียบวิทยาลัย
3. มาสายเกิน 5 ครั้ง มีจดหมายเชิญผู้ปกครองมารับทราบและร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหา
4. มีการจัดกิจกรรมชดเชยให้นักเรียน นักศึกษา ทำความสะอาดวิทยาลัยให้ครบตามจำนวนครั้งที่มาสาย (1 ครั้ง เท่ากับ 1 ชั่วโมง) หากทำไม่ครบไม่ผ่านกิจกรรมหน้าเสาธงและตัดคะแนนจิตพิสัยของฝ่ายปกครอง

บรรณานุกรม

ชาญชัย จรัสศรี (2555). สาเหตุการมาเรียนสายของนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555.

วิทยาลัยการอาชีพฝาง

พิศุทธิ์ บัวเปรม (2555) ศึกษาพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ก่อสร้าง นายมณฑิธร ชาลี (2556) ศึกษาตัวประกอบที่สัมพันธ์กับแนวโน้มในการมาเรียนสายของนักศึกษา

ในระดับชั้นปวช. 2 แผนกวิชาแผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีสะเกษบริหารธุรกิจ มาสเตอร์ ศุภกร ศรีอยู่ (2555) การศึกษา : สาเหตุการมาโรงเรียนสายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

เลขาธิการครูสภา, สำนักงานกองวิชาชีพครู. (2541).การวิจัยปฏิบัติการ: ผลงานวิชาการ สำหรับครู

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครูสภา

สุชา จันทร์อมและสุรางค์ จันทร์อม, จิตวิทยาวัยรุ่น, กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2521

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา, กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.

เอกชัย ใจเมคา ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมาสายของนักเรียน นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ : 2558